

Nem arról van szó, hogy utálnám vagy ilyesmi, sőt, szeretem. Nagy gonddal és körültekintéssel választottuk ki. Sokáig kerestük, melyik is legyen az igazi, míg végül váratlanul egy üzlet parkolójában meg nem pillantottam. Vagyis nem őt, hanem testvérét, de miután a szaki is megnézte, őt hoztuk el.

Elvisz szinte bárhová, télen meleg van benne, nyáron hűvös, ősszel, tavasszal pedig megvéd az esőtől. De mégis vannak napok, amikor csak púp a hátamon.

Ismét hosszú útra készülök vele. Nem örvendtem neki, de jól tette a biztosító brókerem, hogy idejében hívott, egy hét múlva le fog járni a kötelező biztosításom. A maluszom a biztosítónál nem nagy ([a bónusz-malusz rendszerről itt olvashatsz](#)), ahogy a motor sem, így aránylag olcsón megúsztam az éves biztosítást. Mindig évest kötök, hiszen egész évben használja a család.

Olajozottan kell fizetni

Fájó szívvel, de kifizettem a biztosítást – akkor jutott eszembe, hogy nemsokára esedékes az olajcsere is. Gondoltam, hogy a nagy útra már friss olajjal kéne induljak, de mikor jobban megnéztem a kilométerórát, azt láttam, hogy nem is akármilyen olajcsere van soron, hanem a hatvanezres „nagyszerviz”. A rendszeres szervizelés híve vagyok, gondoltam a hatvanezrest is megúszom egy átlagos olajcserével, hisz az autó jó állapotban van.

Azonban a szervizből keserű szájjal és kilométernyi alkatrészlistával jöttem el. Telefonhívás az alkatrész-kereskedőnek, akinél mindenféle alkudozás és régi klienskártya kijátszásával 960 lejben állapotodott meg a két szatyornyi szűrő, olaj és a vezérműszett.

Szemét ügyek a parkolóban

Na, gondoltam, ezt még kiköhögöm, úgyse minden évben rúgom el a hatvanezret, legalább patent a verda. Már kezdtem magamhoz térni az anyagi sokkból, amikor egy másik szervizes ismerős írt üzenetet, hogy ha a sárga motor még mindig az enyém, akkor tudjak róla, hogy néhány nap múlva lejár a műszaki vizsgálója. Soha jobbkor, gondoltam magamban.

Este komótosan baktatok ki a szemeteskukához, kezemben a szemeteszákkal, amikor a parkolóban az autóra pillantok. A feledékenységi hajlamom (f)elismerésétől vezérelve, gondoltam, megnézem az autó forgalmi engedélyét is, bár úgy rémlett, hogy nemrég volt a tesztpadon.

A beltér halvány világításánál háromszor is nekirugaszkodtam a dátumnak. Nap, hónap, év vagy hónap, nap, év – hogy is van ez? Jaj, hogy tegnap ennek is lejárt a műszakija. Másnap „programáltatás”, majd újabb száz lejtől való fájdalmas búcsú.

Rendbe teszem az autót és megyek busszal!

De ez az aljas anyagi kiszípolozás mélyen belém vájta a körmét, mert még most sem enged el. A hátsó ülésre dobott szűrők, olajok és egyéb alkatrészecskék nem fognak maguktól bemászni a motortérbe. Újabb telefon és újabb időpont kérés egy másik szervizben. Már nem is merem összeadni, hogy ez mibe kerül nekem.

És ha mindezzel megvagyok, akkor indulás előtt még meg is kellene tankolni az autót, csak kérdés, hogy marad-e még arra is pénz. Ha ez így folytatódik, a hétvégére meglesz az autó, amit leparkolók a tömbház elé, majd a cégtől kunyerálok valami barter-buszjegyet, hogy el is tudjak utazni.

Azért egy kellemes meglepetés is volt: az útagósa novemberig érvényes! Igazából ez is csak azért, mert tavaly elfelejtettem kifizetni s egy fél évet úgy jártam az autóval, különben az is most járna le.

A kiadásokat csökkenteni nem lehet, de azért könnyíthetünk a fájdalmunkon. Hogyan

tanulhatunk ebből az esetsorozatból?

1. Ha az ember lelkiismeretesen karban akarja tartani az autóját, akkor ne újságírónak menjen.

2. Az előre kiszámítható költségeket próbáljuk meg leosztani az évre, így nem lesz annyira fájdalmas kifizetni azokat. Ilyen kiadás az éves adó, a kötelező biztosítás, a műszaki vizsga, az útdadó. Ha ezeket rendszeresen befizetjük, akkor eléggé dátumhoz kötöttek a kiadások, így már csak az időzítésen múlik minden.

Az olajcserénél ha figyelembe vesszük az éves kilométer-átlagot, kiszámítható, hogy az év melyik felében esedékes a csere. Ha elköltözünk, munkahelyet váltunk, életvitelünkben jelentősebb változás áll be, ami kihat az autóhasználati szokásainkra, akkor azt is kalkuláljuk bele.

3. És végül a legfontosabb: használjunk emlékeztetőt. Bár a legtöbb biztosító, szerviz, stb. telefonon jelzi, ha az érvényesség lejártához közeledünk, nem árt, ha maguknak is beállítjuk ezeket, akár egy hónappal előre, így kényelmesen betervezhetjük a következő havi költségvetésünkbe.

Erre külön oldalakat is működtetnek, ilyen [például ez is](#) . Itt a büntetőpontjainkat is nyomon követhetjük, amiknek az elévülésekor e-mail-értesítést kapunk. De ugyanúgy megadhatjuk a biztosításunk, műszaki vizsgánk, és útdadónk érvényességi idejét is, azokról is e-mail-ben küld értesítést.

4. Keressünk olyan munkahelyet, ahol ha a főnököt jól kiszolgáljuk, szemet huny afelett, hogy a cégautóval magánügyeinket intézünk. Így olcsón lehet autót fenntartani.

Neked mekkorát szűkítettek a pénztárcádon az autód be nem tervezett és/vagy elfelejtett kiadásai?